

[Lundberg.]

komte ca. 27 000 Kr., under visse Forudsætninger endogsaa 8 000 Kr. mindre.

Jeg skal heroverfor erindre om, at kgl. Bygningsinspektør Packness, som jo er Medlem af den Kommission, jeg har nævnt her, har anslaaet Forandringerne af Lokalerne til at ville koste ca. 15 000 Kr., og at Haandværkerne først for to Dage siden har været paa Posthuset og foretaget de forskellige Opmaalinger o. s. v., paa Grundlag af hvilke de senere skal indgive deres Tilbud om, til hvilken Pris de vil paatage sig at forandre Lokalerne.

Naar jeg holder disse Kendsgerninger frem, kan jeg ikke nægte, det forundrer mig, hvorledes Ministeren da kan komme til de Tal, han har nævnt, hvorledes han for det første kan omstøde Bygningsinspektør Packness' Overslag, og hvorledes han i øvrigt kan have nogen Viden om, hvad det vil koste, naar der endnu ikke er kommet Tilbud.

Endvidere har Distriktschef Møller og Telegrafingeniør Heymann, som ligeledes er Medlemmer af den omtalte Kommission, anslaaet den tekniske Flytning til at ville koste 30 000 Kr. Altsaa i alt 45 000 Kr.

Derfor maa jeg sige, det forundrer mig noget, naar Ministeren endogsaa vil mene under gunstige Forhold at kunne komme helt ned paa 19 000 Kr. Som sagt, jeg har villet gøre den Bemærkning for at understrege, at de Tal, jeg har nævnt, har jeg haft gode Grunde til at nævne, idet det er de sagkyndige paa disse Omraader, der har opgivet dem, og det er jo for den tekniske Flytnings Vedkommende Post- og Telegrafvæsenets egne Mænd.

Ministeren sagde, at den Lov var jo vedtaget af Rigsdagen, og vedtaget af alle Partier, derfor maatte han selvfølgelig se bort fra Særønsker og strengt gennemføre Loven. Ja, men der er jo den lille Omstændighed derved, at der med Loven fulgte en Betænkning, hvori alle Udvalgets Medlemmer udtalte, at man maatte forudsætte, at denne Sammenlægning af Post- og Telegrafvæsenet foregik paa en rolig og sund Maade, og jeg synes jo nok, at dette, at man har enkelte Stationer sammenlagt siden September, maaske alligevel er for lidt Erfaring at have høstet.

Men jeg er naturligvis klar over, at naar Ministeren for offentlige Arbejder ikke vil udsætte — for der var nemlig ikke Tale om at undgaa Sammenlægning af Post- og Telegrafvæsen i Randers, der

var kun et meget lille beskedent Ønske om en foreløbig Udsættelse, men naar han alligevel ikke mener at kunne udsætte det, er der selvfølgelig ikke noget at gøre derved.

Til Slut udtalte Ministeren noget om, at de Telegrafister, som kom ind til København og skulde tage Kursus, foruden de halvanden Krone om Dagen fik deres sædvanlige Lønning. Det glæder mig naturligvis overordentligt, selv om jeg ikke er saa overdreven overrasket over det. Naa, men det nytter vel ikke at opholde sig længere ved det.

Jeg vilde egentlig gerne have gjort endnu en Henstilling til Ministeren, men jeg forstaar jo, at det er onsonst, at det i alt Fald er meget vanskeligt at faa ham til at ændre sin Stilling, og jeg skal da nøjes med disse Kendsgerninger. Ved Siden af Bygningsinspektør Packness', Distriktschef Møllers og Telegrafingeniør Heymanns Opgivelser over de anslaaede Bekostninger ved denne Flytning staar den højtærede Ministers Opgivelse af Udgiften noget mærkeligt. Det er knap nok, der er Overensstemmelse.

Endelig skal jeg gøre nogle Bemærkninger vedrørende den Kritik, jeg forleden rejste af Amtskommissionernes Virksomhed i Randers og Aalborg Amter. Jeg gjorde visse kritiske Bemærkninger om Udstykningsforholdene i Randers og Aalborg Amter og stillede et enkelt Spørgsmaal til Ministeren angaaende Amtskommissionens Formand i Viborg Amt.

Nu har forskellige Talere siden haft Ordet uden dog at have modbevist noget af det, jeg fremførte, i nogen som helst Grad. Naar jeg alligevel tager Ordet, skønt altsaa ingen Medlemmer af dette Ting, heller ikke Ministeren, har kunnet rokke ved noget af det, jeg har fremført, er det, fordi f. Eks. ærede Medlemmer som Hr. Nørskov, Hr. H. C. Hansen og Hr. Holdgaard har udtalt stærk Tvivl om Rigtigheden af de af mig fremsatte Udtalelser og endogsaa hævdede, at min Kritik var bygget op paa et meget løst Grundlag, ligesom Ministeren mente at have Ret til at korrigere mig, eller rettere sagt revse mig, fordi jeg havde tilladt mig fra denne Plads at kritisere Amtskommissionsformænds Virksomhed.

Jeg troede dog, at disse Formænd, som er udnævnt af Landbrugsministeren, ogsaa staar til Ansvar overfor Landbrugsministeren, og selvfølgelig er det da ogsaa min Ret her at kritisere dem, for saa vidt jeg mener, at de i visse Tilfælde ikke har